

สิ่งที่หัวหน้าควรหยุดทำ 5 อย่าง

- **รับปากแล้วไม่ทำ** หรือรับปากในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งไม่สามารถทำได้ด้วยอำนาจหน้าที่ของตนเองคนเดียว เช่น การรับปากว่าจะขึ้นเงินเดือนให้ หรือรับปากว่าจะให้โบนัส เป็นต้น หัวหน้าควรยอมให้ลูกน้องโกรธที่ไม่ยอมรับปาก (ในสิ่งที่รับปากไม่ได้) ดีกว่าให้ลูกน้องโกรธที่รับปากแล้วไม่ทำ
- **รับชอบแต่ไม่รับผิดชอบ** ไม่กางปีกปกป้องลูกน้อง ดร.เสรี วงษ์มณฑา เคยกล่าวถึงเรื่องนี้เอาไว้ว่า การเป็นหัวหน้าที่ดีคือ การรู้จักใช้มือ ใช้หัว และใช้หน้า หมายถึง หัวหน้าต้องรู้จักที่จะใช้มือในการลงมือทำให้ลูกน้องได้เห็น ใช้หัวเพื่อสร้างสรรค์ความคิดใหม่ๆ ให้กับทีมงาน และที่สำคัญใช้หน้าเพื่อเอาไว้อัดหน้ารับความผิดแทนลูกน้อง เหมือนคำโบราณที่ว่า “รับหน้า” ไม่ใช่ทุกอย่างบ่อยว่าผมไม่รู้ ลูกน้องเป็นคนทำ
- **ตัดสินใจโดยไม่ต้องฟังความคิดเห็นผู้อื่น** ไม่อธิบายเหตุผลใดๆ เป็นการตัดสินใจโดยยึดความคิดของตนเองเป็นหลัก หรือเมื่อมีการตัดสินใจมาจากเบื้องบนก็มักอ้างเหตุผลว่า “มันเป็นนโยบาย” ซึ่งการอธิบายเพียงเท่านี้อาจไม่สามารถทำให้ลูกน้องเกิดความเข้าใจที่ถูกต้องได้ แทนที่ลูกน้องจะได้ความกระจ่างกลับยิ่งทำให้ลูกน้องเกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อองค์กรยิ่งขึ้นไปด้วย
- **พูดจาไม่ให้เกิดลูกน้อง** หัวหน้างานจำนวนหนึ่งมักจะเชื่อว่าตนเองมีความสนิทสนมกับลูกน้องเป็นอย่างดี จึงไม่จำเป็นต้องระวังคำพูดมากนัก ยิ่งลูกน้องที่ทำงานด้วยกันมานาน ยิ่งรู้สึกสนิท จึงคิดไปเองว่าลูกน้องคงรู้จักนิสัยของตนดีอยู่แล้ว ทำให้หัวหน้าหลายๆ คนไม่ระวังคำพูดและบ่อยครั้งที่เรามักได้ยินวาจาที่ไม่สุภาพหรือภาษาสมัยพ่อบุญมา ระหว่างการทำงานอยู่บ่อยๆ
- **ตำหนิลูกน้องต่อหน้าธารกำนัล** หัวหน้างานไม่น้อยไม่ไว้หน้าลูกน้อง ถ้าทำพลาดก็ซัดกันตรงนั้นเลย และที่สำคัญถ้าทำดีก็ไม่เคยชม นัยว่ากลัวจะเหลิงอะไรทำนองนั้น

นี่คือพฤติกรรม 5 อย่างที่หัวหน้าควรหยุดทำ ถ้าคุณเป็นหัวหน้าคน ลองย้อนมองดูตนเองด้วยใจเป็นกลางซักนิด แล้วประเมินดูซิว่า **“คุณมีสักกี่ข้อแล้ว??”**